

A VIT-tárgysorsjáték nyereményei

Lapunk tegnapi számában közöltük az 1965. évi VIT-tárgysorsjáték gyorslistája alapján a főnyereményeket. Olvasóink azzal a kéréssel fordultak szerkesztőségünkhez, hogy közöljük a húzás többi eredményét is. A kérésnek teszünk eleget, amikor — főnyeremények nélkül — a többi nyereményeket közöljük.

II. OSZTÁLYNYEREMÉNYEK

Az itt felsorolt számokkal megegyező számú sorsjegyek 001—050-ig számoztak valamennyi osztályban nyertek. A nyeremény megállapításánál tehát a sorsjegy piros színnel nyomott „osztály”-számát figyelmen kívül kell hagyni.

a. Tárgynyemények

07 050 6 sz. evőeszközkészlet	45 424 zsebrádió
09 341 zsebrádió	45 836 kerékpár
09 606 zsebrádió	49 680 zsebrádió
10 399 filmfelvevő gép	52 271 fényképezőgép
13 577 zsebrádió	52 681 zsebrádió
14 031 6 sz. evőeszközkészlet	53 423 zsebrádió
15 545 táskarádió	54 476 zsebrádió
17 218 zsebrádió	63 162 Calypso magnetofon
18 333 zsebrádió	64 472 120 l Lehel hűtősz.
21 320 ágyneművásárlási utalvány	65 717 zsebrádió
21 630 porszívó	68 900 mosógép
24 850 AT 550-es televízió	70 003 6 személyes evőeszközkészlet
33 947 zsebrádió	72 273 Döxa karóra
35 290 6 sz. evőeszközkészlet	75 917 világvevő rádió
39 458 Carmen televízió	77 305 zsebrádió
42 573 6 sz. evőeszközkészlet	

A fenti tárgynyemények közvetlenül a Corvin Budapesti Nagyrúháiban válthatók be személyesen vagy levél útján.

b. vásárlási utalványok

Az alábbi táblázat a vásárlási utalvánnyal kifizetett nyertes sorsjegyszámokat számsorrendben tartalmazza. Az 1000, 500, 200, 100 és 50 megjelölések a vásárlási utalványok értékét jelentik Ft-ban. Az itt felsorolt számokkal megegyező számú sorsjegyek a fenti-ekhez hasonlóan valamennyi osztályban nyertek. Tehát a piros színnel nyomott osztályszámot figyelmen kívül kell hagyni.

Szám:	Nyeremény:	Szám:	Nyeremény:	Szám:	Nyeremény:
01033	100	28546	50	62019	100
01319	50	29371	50	62947	50
01456	50	29599	50	63360	50
01977	50	30215	50	65178	50
02470	200	30259	50	66201	100
02613	500	30272	200	67158	200
02670	50	30543	100	67271	50
02844	50	33287	50	69048	100
03006	100	35740	50	69064	100
03583	100	35954	500	69990	50
03585	50	36381	50	70141	100
04098	50	36413	500	70287	200
04525	50	36539	200	70351	100
05333	500	36687	50	70481	100
05505	50	36715	50	70776	100
05689	500	37163	200	71122	50
05812	50	37284	50	72320	50
05834	100	37547	100	72541	50
06010	50	38417	50	72899	100
06191	200	39215	50	73119	100
06649	100	39905	50	74313	50
07092	50	41146	50	74377	50
07136	50	42140	100	74873	200
08220	50	42927	50	75696	50
08239	50	43518	100	76128	200
08403	50	44432	50	76443	50
08571	50	44769	100	76553	50
10027	50	45611	50	76584	50
10691	200	45759	100	76597	50
10740	50	45916	500	76659	50
11678	50	46683	50	77249	50
11953	100	46746	50	77403	50
13381	100	46817	200	79513	200
13450	50	47103	100	79592	1000
14338	50	47382	50	79892	500
14817	50	48009	50	79965	50
15934	50	48037	50	80696	50
16069	50	48098	100	81179	50
16103	50	48381	50	81949	50
16885	50	48770	50	82023	100
18406	50	48920	100	82139	100
18656	50	51394	100	84264	50
18786	100	51525	100	84808	50
18850	50	51600	200	86660	50
19122	50	51714	200	86689	100
19732	100	52005	100	87150	200
19737	100	52134	50	88233	50
20002	500	52376	500	88440	500
20240	500	52199	50	88490	50
20311	50	53515	50	88849	50
20791	500	53779	500	89118	50
20945	50	53816	500	89450	50
21155	100	54444	50	89795	500
21660	50	54488	50	90151	50
22771	50	54853	200	90271	200
22884	50	54872	50	90593	50
23741	50	55537	50	90690	200
24226	50	55695	50	91393	50
24436	50	55738	50	91861	100
24651	100	55776	50	92461	100
24658	50	55975	200	92801	200
24693	50	56786	50	93684	500
25149	50	56820	50	95926	500
25378	50	57035	100	96823	100
25385	50	58677	50	97393	50
25695	200	59116	50	97525	200
25843	200	59161	50	98210	50
25847	50	59444	50	98247	500
25893	100	59543	100	98491	50
25940	50	60308	50	98814	100
26692	100	61112	100	98913	50
27708	200	61213	500	99040	100
27981	100	61874	100	99144	500
28490	200			99700	100

Az 50, 100, 200, 500 és 1000 Ft-ot nyert sorsjegyek közvetlenül beválthatók személyesen vagy levél útján az ország összes földművelésügyi boltjaiban, valamint a Szegedi Állami Áruházban.

A sorsjegyek beváltási határideje: 1965. augusztus 31. Elvesztett, megsemmisült vagy 1965. augusztus 31-e után bemutatott nyertes sorsjegy alapján semmilyen igény nem támasztható.

A törvény

Két amerikai egyetemista, John Krempfer és Hal Helton kérésére, hogy engedélyezzék nekik a Hold Béké-tengerének térségében a tudományos kutatást, szabályos szövegű választ adtak: „Az USA törvényei szerint csak abban az esetben kaphatják meg a kutatási engedélyt, ha előtte hat hónapig a helyszínen tartózkodnak.” Praktikusabban: először váltás ki az útleveleket, kérjenek vízumot a Hold-követségől s utána kárvárk meg az első menetrendszerű rakétát. Ha kevés a pénzük, másodosztályú személyrakétával utazzanak.

Öt évi várakozás

Emeletráépítés honyodalmakkal

Régebbi jogászhit szerint ahol senki nem hibás, ott mindenki az. És ez fordítva is lehet.

Ebben a néhány szóban lehetne összesűriteni a Lenin körút 52. szám alatt (nem) épülő emeleti lakások történetét, ahol hosszú, ádáz vita folyik az érdekeltek között.

Mentségek félmillió bírsággal

Adott esetben a Szegedi Ingatlankezelő Vállalat, a Szegedi Tervező- és a Csongrád Megyei Építő Vállalat között lehetne egy vétkest találni, ha nem bizonygatná mindegyik meggyőző módon

a maga ártatlanságát. Hallgassuk csak meg őket: az IKV-nál kezdjük, ahol elmondott mentségeket el lehetne fogadni, kivéve azt a szépség hibát, hogy a városi döntőbizottság két esetben marasztalta már el a vállalatot, összesen félmilliónyi forint bírságra. Erre magyarázatul azt kaptuk, hogy minden csak a hibás tervek és a munkaterület késedelmes átadása miatt történt.

Az egyik bírságot, dr. László Gábor vállalati jogász szerint, a tervek kissé felületes felülvizsgálása, a másikat pedig a kevés váltólakások miatt kapta. Hasonló értelemmentes tájékoztatást Batori János művezető is, aki láthatólag végig arra törekedett, hogy gyorsan és zavartalanul fejeződjék be az építkezés. Dr. László Gábor méltatlankodva jegyezte meg még: „Mi fizettünk a kivitelezőnek egy félmillió forintot — semmiért. Ez minden. De ebből jelentős részt visel majd a tervező vállalat is.”

A tervező vállalatnál Szellei Mihály igazgató és Boldis Pál osztályvezető a feltehetőleg kijelentette, hogy ők nem hibásak, mert kizárta a szakmában, milyen nehéz — szinte vak munka — a tervezés régi épületek esetén, amikor nem lehet előre tiszta statikai képet kapni.

— Könnyű az ilyen munkában hibát találni — mondták. Pedig a hiányosnak talált és méltányosan kiigazított új tervek segítségével további öt új lakás épülhet az emeleten.

Fogadjuk el igazoltnak a késedelemért a tervezőt is, aki szerint az előbb készült műszaki tervek birtokában már el lehetett volna kezdeni teljes kapacitással a munkát, függetlenül attól, milyen mértékben változott az építkezés végső összege. A bírságot illetőleg Boldis Pál szerint esetleg el is kerülhetne volna az IKV, ha őt mint beavatkozót perbe hívja, de sajnos nem tette.

A két esettel kapcsolatos elmondottakat tovább elemezni természetesen nehéz lenne.

Szűkül a kör

Utána a kivitelezőt kerestük fel, hogy tovább haladva végül is rátaláljunk valakire, akinek nem lévén mentsége, magára vállalja a késedelem okának legalább egy részét.

Ott Heim János főmérnök rengeteg érvényes jogszabályra hivatkozva magabiztosan jelentette ki, hogy az ő vállalatához a gyanúnak még csak az árnyéka sem férhet hozzá. Mert mindenben korrekten járt el.

Mint a vele folytatott hosszabb beszélgetés pozitívumát említettük meg azt a kijelentést, hogy idén mintegy két és félmillió forint értékű munkát fordít a kérdéses emeletráépítésre és 1966 őszén átadja mind a 27 lakást.

Ez kissé későn érkezett, sovánny örömmel, de jóval több, mint az IKV részéről eddig a lakóknak hangoztatott te-

mérdek ígéret. És ami a legfontosabb: bízni lehet benne.

Ez itt a pokol

Utána — nem lévén más hátra — a lakókhöz fordultunk. Talán ott végül is eloszlik a még mindig sűrűnek tűnő homály? Közülük elsőnek dr. M. J. Orvost hallgattuk meg. Ő is elmondotta, hogy évekkal ezelőtt befizette már az épülő lakás költségeinek magára vállalt részét, de még ma sem tudja, hogy mikor költözhet be. Közben lakott már olyan külvárosi ház padlásfeljárója alatt is, ahol télen éjszakánként ujjnyi vastag hó lepte el az ágyát. Jelenleg rokonoknál meghúzóva élt a családjával és már remélni sem tud semmit.

Utána dr. M. Máriával beszélgettünk. Őrült a kivitelező ígéretének.

— Én még akkor reméltem beköltözni a lakásba, amikor még csak útból volt a ma már „öreg” óvodás fiam. Azóta is alberletben lakom — kínos az életünk.

Azonos a többi lakásra várakozók sorsa is, felesleges részletezni elbeszéléseiket. És hátra van még a kiszemelt ház lakóinak többi része, elsősorban azok, akiket évekkal előbb, rövid időre költöztettek át váltólakásokba. A Szent István tér 2. szám alatt T. Ernőné panaszkodik el sorsát:

— Ez itt a pokol! — mondtam. Valóban az is lehet, hiszen hármastársbérlet a háromszobás váltólakás, amelyben nappal még csak könnyebben megvan, de ha tekintetbe vesszük, hogy a három családnak 14 tagja van, elképzelhető, milyen percekkel élnek át reggelente, munkába vagy iskolába indulás előtt, az egyetlen lakásra méretezett mellékhelyiségekben.

A kályhában csak lyukak vannak — mondtam, az ajtókon és az ablakokon pedig úgy jön be a hideg mint a szabadban volnának. Panaszunkodunk ezért már sokszor az IKV-nek, ahol mindig azt hangoztatták, hogy már csak nagyon rövid ideig kell ott maradnom. A másik két családdal sem tud egyebet mondani, hagyjuk őket békében.

Itt a hibás!

A sor végén találtunk rá arra, akinek nem lévén mentsége, hajlandó magára vállalni a késedelmes építkezés minden ódiumát. Ez nem más, mint egy olyan koordinációs rendelkezés, amely a jelenleg fennálló építkezési jogszabályok kiegészítéseképpen egymás mellé — és nem szembe — állíthatja az érdekeket. Hogy közös nevezőre helyezve őket, együttes erőfeszítésre buzdítsa a kapott feladatok optimális megoldására. Ezzel egyidejűleg azonban az igényeknek éppen annyira szükséges határt szabni, mint a munka előrelátható kapacitásának. Ez esetben szükségletlenné válik majd a teljesítmény és az idő versenyfutása.

O. J.

Újra Szegeden

Beszélgetés Moldován Stefániával, a Bánk bán Melindájával

Amikor a Bánk bán próbája szünetében lekísérem a színpadról, régi barátok kapják körül, s addig nem tángatnak, amíg meg nem ígéri, hogy az ő körükben is eltölt egy szegedi estét. Ahogy a nézőtér felé lépegetünk, minduntalan régi kollegák állnak elénk: a zenekari helyek közelében Varga Róbert köszönti, akivel tíz esztendeje a szegedi színház Bánk bán-előadásain együtt énekelt — a másik oldalon az akkori és egyben a mostani Petur: Szabady István integet neki kedvesen, és megállítja pár baráti szóra. Másnap délelőtt, ahogyan a szegedi utcákat rojúk, „ismeretlen” ismerősök állnak elénk, hogy egy-két szót válthassanak vele s megszűrthassák a kezét...

A szegediek nem felejtették el Moldován Stefániát, a mostani szabadtéri előadás kivétel hangú Melindáját, aki mögött ma már nemcsak a pesti operaelőadások sikerei sorjáznak, hanem nemzetközi elismerést is kivívó fellépések: legutóbb az olaszországi bemutatkozás. S aki mégis megmaradt annak az egyszerű, póztalan, melegsívű embernek, akinek a szegediek ismerték, amikor pályáját kezdte a város színházának falai között, mint a Bohémélet Mimije, s folytatta, mint Melinda, Tatjana, Leonóra, Amália, Aida, Agatha, mint a Székelyfő leánya — hogy csak néhány kiragadott példával idézzük emlékeztet szegedi szerepeit.

— Puccini Köpenyét s az Otellót szerettem tán leginkább — jegyzi meg s a közben —, s mindenekelőtt a Fidelit, mely nem csupán művészként jelentett fordulópontot számomra, hanem életem egy-egy fordulópontja is sajátos módon mindig ehhez az operához kapcsolódik.

Már a Fidelióval kapcsolatos, első operaházi fel-

lépés is különös, nem mindennapi módon kezdődött: Vaszy Viktor igazgató az egyik — 1958-as — Alarcosbál előadása közepén, a kullisszák mögül szót be a színpadra: az Operaházban kellene „beugrani” másnap este a Fidelio előadásán — vállalja-e?

Moldován Stefika csak bólintani tudott a színpadról — éneklés közben —, hogy igen, vállalja... Másnap hajnalban Pestre utazott, s nagy szívdobogással, hallatlan izgalmak között lépett az Operaház színpadára. Székely Mihály hangja oldotta meg lelkeében a gőrcsöket: mikor fölsendült mögötte Rocco hangja, ez a bársnyos-meleg férfihang, a világ egyik legszebb basszus, mely magasságában, közhangjaiban és legmélyebb regiszterében is páratlanul kiegyenlített tudott lenni — mintha „elvágták” volna a fiatal művészről izgalmát: nyugodtan, felszabadultan, tisztán csengő hangon énekelt.

Székely Mihályé mellett a Bánk bán rendezőjének, Békés Andrásnak a neve is „kabalá” volt s maradt számára: a Békés rendezte Otellóval búcsúzott Szegedtől Moldován Stefánia — s most a Békés rendezte szabadtéri produkción léphet ismét a szegediek elé.

— Művészi számadástételez a Bánk-előadás — mondja a Liszt-díjas művész —, számadás Szegednek és a dirigáló Vaszy Viktornak, hisz az előadás gárdájának fele az ő neveltje. Összetett, nehéz feladat Melinda szerepe, amolyan Wagner-hősnőszereű alakot kell megszólaltatnom, tele lírával, érzések s indulatok hullámvázával, s ki kell fejeznem, hogy Melinda katharizison, lelki megtisztuláson esik keresztül azzal, hogy a Tisza habjaiba veti magát.

Dér Endre

Ipari nagyvállalat alkalmaz nagy gyakorlattal rendelkező

GÉPÉSZMÉRNÖKÖT és ÉPÍTÉSZECHNIKUST

Részletes írásbeli ajánlatokat „gyakorlott 279” jelígyére a Sajtóháza kérjük.

x K. 279

Kőműveseket és segédmunkásokat

alkalmazunk mórakalmi, kisteleki, szőregi munkahelyeinkre, villanyszerelőket szegedi munkahelyre. Jelentkez a pincészetek vezetőinél és Szeged, Tábor utca 3. Pincegazdaság.

x K 287

Tehenéseket veszünk fel

gépesített isállóba, lakást biztosítunk, fizetés megegyezés szerint.

Tiszassigeti Búzakalász Mg. Tsz.

K. 284

Nemzetközi vita a tv-filmről

Kedden a Magyar Televízió Szabadság-hegyi stúdiójában megkezdődött a népi demokratikus országok televíziós játékfilm alkotóinak találkozója. Negyed ízből kerül sor ilyen jellegű összejövetelekre, az elmúlt évben Moszkvában a nagy tévéfilmalkotók, Budapestben az elsőfilmes rendezők, Berlinben pedig a televíziós szakosztályok találkoztak egymással. A budapesti összejövetel után is folytatódik a népi demokratikus országok szakembereinek már hagyományosnak tekinthető összejövetele, ugyanis még ez évben Prágában az új elsőfilmes rendezők, Varsóban pedig a nagy játékfilmek alkotói mutatják be alkotásai-

kat és beszélnek meg problémáikat.

A kedden megnyílt budapesti találkozón hét ország — Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, Német Demokratikus Köztársaság, Szovjetunió és Magyarország — küldöttségei mutatják be legújabb televíziós játék- és riportfilmjeiket.

Az idei vita fő témája a filmművészet és a televízió, azaz, hogy miben különbözik a tv-játék és a tv-film a mozikban vetítésre kerülő játékfilmekről.

Pénteken rendezik meg a vitát, amelynek referatúráját Szinetár Miklós, a Magyar Televízió főrendezője tartja. (MTI)